

ΑΡΒΑΝΑ

τεύχος 2 - Ιούλιος-Σεπτέμβριος '15

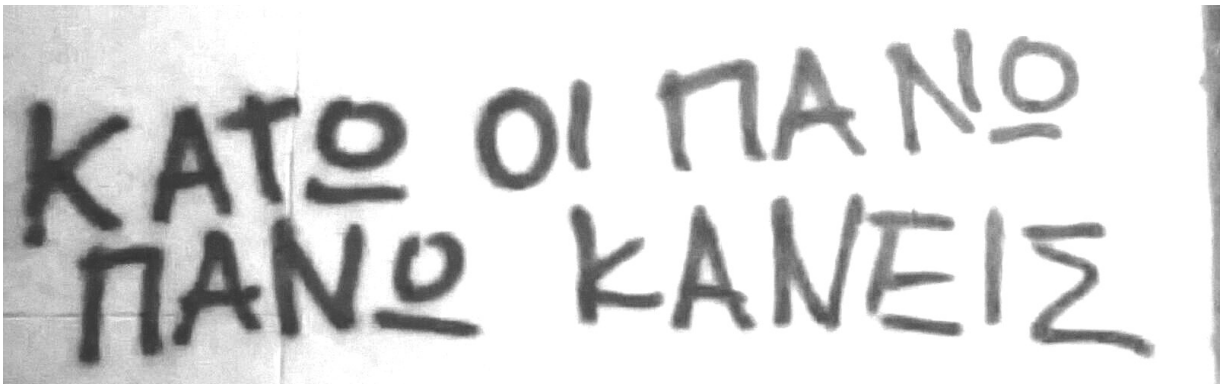
Αρβάλα: Φασαρία, αναστάτωση, χαμός, ο ένας πάνω στον άλλο, χαβαλές.

Μια λέξη, πολλές σημασίες. Έτσι και το fanzine που κρατάτε στα χέρια σας φτιάχτηκε για να δημιουργήσει φασαρία από το πρώτο αυτό τεύχος, για να προκαλέσει χαμό με την δύναμη των ιδεών του και για να δείξει ότι είναι εύκολο να ανάψεις φωτιές με μικρές διανοητικές σπίθες έτοιμες να πάρουν αρβάλα όλους τους μουχλιασμένους εγκεφάλους που συναντάμε γύρω μας.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική & μερική.

Μπορείτε να επικοινωνήσετε μαζί μας στο email: arvala@espiv.net

arvala.espivblogs.net

"TED, DO YOU HAVE ANY FRIENDS WHO AREN'T SUPER HEROES?"* 3

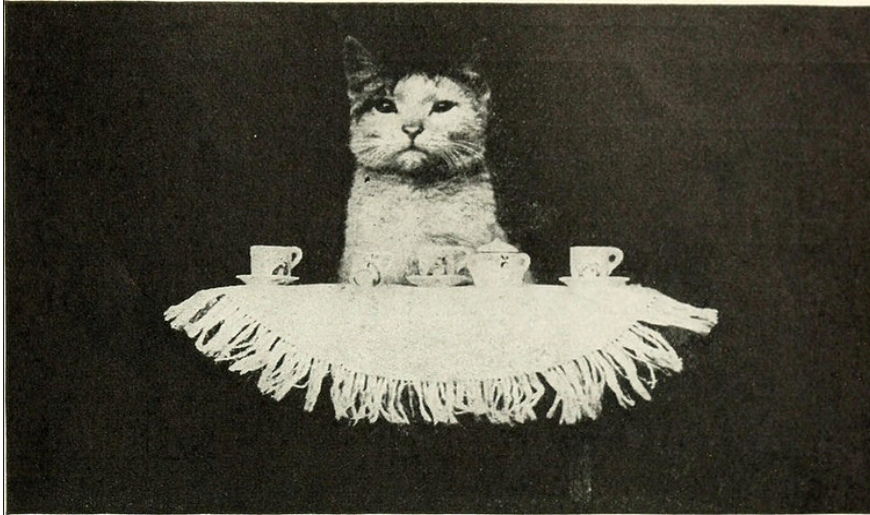
ΟΙ ΦΟΥΡΝΟΙ ΤΗΣ ΝΤΡΟΠΗΣ.. 4

ΤΕΛΕΙΩΣΕ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΜΕΙΝΑΝ ΤΑ ΑΔΕΣΠΟΤΑ 7

DO (NOT) FEED THE TROLLS 9

Όταν ο καπιταλισμός αντιμετωπίζεται ως μεμονωμένο περιστατικό ή αλλιώς η ιστορία του Martin Shkreli. 11

Μια απελπιστικά αδέσποτη και ορφανή εξέγερση 13

"Ted, do you have any friends who aren't super heroes?"*

Ενα βραδάκι, με αφορμή το οπισθόφυλλο της 1ης Αρβάλας, ο καρδιακός φίλος της Τάινυ Μπητς** έθεσε το ερώτημα:

Ποιοί είναι οι υπερήρωες; Οι γήινοι ή οι εξωγήινοι; Κι αν είναι αυτοί με τις υπερδυνάμεις, τότε ο Μπάτμαν, εφόσον οι δυνάμεις του οφείλονται αποκλειστικά σε γκάτζετς, θεωρείται υπερήρωας;

Ο Μπρους Γουέην, με τα άπειρα εκατομμύρια και αυτό το αίσθημα για εκδίκηση... Αν έβγαине στο TEDx να μας πει την τρομερή ιστορία του για το πώς έγινε ο Μπάτμαν, θα ενθουσίαζε τα πλήθη. Αμ, υπερήρωας δεν είναι για το Γκόθαμ σίτι, όπου οργιάζει η μαφία και οι παρηκασμένες αξίες; Θα το άκουγε ο κόσμος το κατόρθωμά του, και θα φχαριστιόταν και θα του ερχόταν και η έμπνευση να κάνει τα δικά του, κιόλας.

Έτσι είναι στο TEDx. Ευχαριστιέται ο ντουινιάς να ακούει και να συζητάει τα κατορθώματα που αλλάζουν τις ζωές αυτών που ομιλούν. Κι ακόμα, λέει, εμπνέεται να αλλάξει τη δικιά του τη ζωή. Γιατί το TEDx αφορά "αηντίας γουόρθ σπρέαντινγκ", δηλαδή ιδέες που αξίζει να (x)απλωθούν, λέει. Και μήπως δεν είναι όλοι αυτοί που συμμετέχουν στο TEDx οι μικροί υπερήρωες της καθημερινότητας;

Εδώ, μιλάμε, έχουμε να κάνουμε με άτομα που πραγματικά έχουν καταφέρει κάτι. Να, σαν τον Μπρους τον Γουέην. Που ας υποθέσουμε ότι βγαίνει στο επόμενο Τέντεξ Καλαμάτας, γιατί το φετινό μόλις έγινε, να μας τα πει ένα χεράκι. Για τη φάση του. Την "ουάου". Να κάνει και μερικά κόλπα επί σκηνής, να δείξει και το Μπάτμιομπιλ του. Και βέβαια να μιλήσει για τον απώτερο σκοπό του, την πάταξη της διαφθοράς στην πόλη του και την εκδίκηση για το θάνατο της οικογένειάς του. Δηλαδή, να εκτεθεί ως τα τρίςβαθα της ψυχής του ο άνθρωπος, και να συγκινήσει.

Και όχι, ποιός τότε θα μπορούσε να πει ότι το Τέντεξ τρέφει τον εγωκεντρισμό του; Ποιός θα μπορούσε να πει ότι τρέφει και τις τσέπες του ιδρύματος που το τρέχει; Και ποιός θα μπορούσε να πει ότι φτιάχνει ένα κενό, να!, μεταξύ των απλών και άνοστων ζώων των θεατών με του Μπρους που αξίζει να απλώσει τις ιδέες του;

Μπάτμαν, δεν είσαι υπερήρωας.

Κατγούμν

* Quote: Selina Kyle (Catwoman Vol 3 #24).

** Βλ. Αρβάλα τ. 0.

Οι φούρνοι της Ντροπής..

- ★ Το 1999 ο Άγγελος Γιαννακόπουλος ύποπτος για συμμετοχή σε κυκλώματα σωματεμπορίας ανοίγει στο κέντρο της Αθήνας τον πρώτο “Χωριάτικο” φούρνο.
- ★ Ως το 2003 ανοίγει άλλα 4 σε κεντρικά σημεία.
- ★ Μέχρι το 2006 οι αφοί Γιαννακόπουλοι εμφανίστηκαν πλούσια εγκληματική δράση.
- ★ Έτσι το 2007 στην επιχείρηση “Vitrine” της αστυνομίας συνελήφθη ο Α.Γ. μαζί με άλλα 72 άτομα, αλλά αποφυλακίστηκε χωρίς κατηγορίες, μιας και όλες οι παράνομες επιχειρήσεις ήταν στημένες σε offshore εταιρεία.
- ★ Αργότερα το 2008 η Μαρία, κοπέλα την οποία έφεραν από τη Ρωσία με την ελπίδα να βγει δουλειά και κατέληξε σε ένα από τα στριπτιτζάδικα, αποκάλυψε όλο το κύκλωμα σωματεμπορίας με ένορκη κατάθεση της.
- ★ Παράλληλα, φτάνει μία ανώνυμη επιστολή με σημαντικά στοιχεία για τη δράση του κυκλώματος και ένα έγγραφο από την Πολωνική πρεσβεία με μαρτυρία που ονοματίζει το Γιαννακόπουλο ως το μεγάλο αφεντικό.
- ★ Έτσι, την ίδια χρονιά σε δεύτερη επιχείρηση, επονομαζόμενη “Λευκός Άρτος”, συλλαμβάνονται άλλα 16 άτομα για κύκλωμα ξεπλύματος μαύρου χρήματος μέσω των φούρνων. Ο Γιαννακόπουλος ενώ αρχικά το σκάει, συλλαμβάνεται και προφυλακίζεται 1 χρόνο.
- ★ Νέα επιχείρηση το 2010 “Λευκός Άρτος #2” με 17 συλλήψεις συμπεριλαμβανομένων αυτή τη φορά και του Α.Γ και του αδερφού του Αντώνη...
- ★ 31/3/2015 η εκδίκαση της πρώτης υπόθεσης και *καταδίκη* των εμπλεκομένων ...περίπου.
- ★ Μέρους μετά βούλευμα οδηγεί τον ερχόμενο Σεπτέμβριο σε νέα δίκη, μιας και το κύκλωμα δρούσε και εκτός Αθηνών και συγκεκριμένα σε στριπτιτζάδικα σε Λάρισα, Καρδίτσα, Φλώρινα και Πέλλα, όπου κοπέλες από τη Μολδαβία, τη Ρωσία και τη Βουλγαρία εξαναγκάζονταν σε σεξ επί σκηνής

Βρωμιά και Δυσωδία

Το κύκλωμα εξαναγκαστικής πορνείας, διαχειριζόταν και διαχειρίζεται το 80% του ελληνικού trafficking, συνεργαζόμενο με αντίστοιχα μαφιόζικα κυκλώματα της Ρωσίας. Μέσω ταξιδιωτικού γραφείου και της εταιρείας ευρέσεως εργασίας “WEST LINE” , έρχονταν σε επαφή με γυναίκες από Ρωσία, Λιθουανία, Πολωνία, και με υποσχέσεις για δουλειά στην Ευρώπη τις έφεραν στην Ελλάδα. Στη συνέχεια τις νομιμοποιούσαν με την έκδοση πλαστών Λιθουανικών διαβατηρίων και αιτήσεων πολιτικού ασύλου.

Έκτοτε ξεκίναγε κι ο εφιάλτης. Έμεναν φυλακισμένες και εξαναγκάζονταν να εκδίδονται ή να δουλεύουν σε στριπτιζάδικα. Οι νταβατζήδες Γιαννακόπουλοι με τους συνεργάτες τους τις εκβίαζαν μέσω των χαρτιών τους, των οικογενειών τους ή ακόμα και με την απειλή των ζωών τους.

Υπεύθυνος για το κύκλωμα πορνείας, όσο και για τους φούρνους, ήταν ο Κωνσταντίνος Κύρος, απόστρατος μπάτσος, ο οποίος είχε αποταχθεί λόγω κατάχρησης 70 εκατομμυρίων δραχμών από το ταμείο του Τμήματος Αλλοδαπών. Ο συγκεκριμένος μέσω των επαφών του μπορούσε να εξασφαλίζει χαριά για τις φυλακισμένες γυναίκες.

Μέσω της offshore εταιρείας "Desena limited" στην Κύπρο, διαχειρίζονταν 5 στριπτιζάδικα στην Αθήνα, δύο εξ αυτών, τα γνωστά "Αλκατράζ" στην Λ. Συγγρού και "Star" στη Λ. Ηρακλείου, όπου διέθεταν και μία πολυκατοικία στον αριθμό 29, όπου κρατούσαν φυλακισμένες τις γυναίκες που χρησιμοποιούσαν. Το κύκλωμα βάση της δικογραφίας είχε ημερήσια κέρδη 25.000€.

Άρτος και Θεάματα

Τα δύο αδέρφια, από το 1999 μέχρι σήμερα δημιούργησαν 2 ταχύτατα αναπτυσσόμενες αλυσίδες φούρνων, με τις επωνυμίες "Αττικοί Φούρνοι" και "Χωριάτικο". Κάποια στιγμή λειτουργούν 42 καταστήματα, κυρίως στην Αττική, εταιρικά και franchise, τα οποία πλέον έχουν μεταφέρει στο όνομα της μητέρας τους. Έτσι, τα λεφτά από τα στριπτιζάδικα γίνονταν φούρνοι και οι φούρνοι ξέπλεναν το βρώμικο χρήμα.

Σύμφωνα με τις διακηρύξεις τους στόχοι, φιλοδοξίες και όραμα τους ήταν η κοινωνική στήριξη των μικρών γειτονιών με τις φθηνότερες τιμές στο ψωμί, η δίκαιη τιμολογιακή πολιτική, η χορηγία τοπικών αθλητικών και πολιτιστικών προσπαθειών και μπλα μπλα μπλα. Έτσι, φτάνουν στο τώρα με πολλές καταγγελίες για εκμετάλλευση εργαζομένων, πάνω από 700.000€ χρέη στο ΙΚΑ και παράλληλα χορηγίες σε αθλητικούς συλλόγους, οργανώσεις, τηλεοπτικές εκπομπές και σειρές. Περνούν όμως και στο πολιτικό κομμάτι με απευθείας χρηματοδότηση προς τη Χρυσή Αυγή, αλλά και προσλήψεις νέων μελών.

Λόγω της σοβαρότητας της υπόθεσης, ο εισαγγελέας Πρωτοδικών Αθηνών έδωσε εντολή να ανακοινωθούν τα ονόματα τόσο των συλληφθέντων όσο και των κατηγορούμενων για τη συγκεκριμένη υπόθεση, σε μια προσπάθεια προστασίας του κοινωνικού συνόλου. Έτσι, ήταν πολλές οι κατά καιρούς δράσεις/παρεμβάσεις ενημέρωσης, με τρικάκια και κείμενα σε καταστήματα, όπως και δημοσιεύματα εφημερίδων και ιστολογίων για τους φούρνους και το κύκλωμα πορνείας.

“Θρίαμβος” της Δικαιοσύνης

Μετά από πολλές αναβολές στις 31/3/15 εκδικάζεται η πρώτη υπόθεση και καταδικάζει τους 4 από τους 23 κατηγορούμενους. Για τα αδικήματα της εγκληματικής οργάνωσης και της σωματεμπορίας, αλλά όχι για ξέπλυμα χρήματος μέσω των φούρνων, καταδίκασαν τον Άγγελο Γιαννακόπουλο σε κάθειρξη 10 ετών και έξι μηνών, το Μιχαήλ Κρέτου σε κάθειρξη 12 ετών και έξι μηνών, τον Φλιοστόρ Ιγκόρ σε κάθειρξη 10 ετών και 10 μηνών και τον Κωνσταντίνο Κύρου σε κάθειρξη 10 ετών.

Παράλληλα ορίστηκε εγγύηση 200.000€ για τον Γιαννακόπουλο., για τον Φλιοστόρ 70.000€, για τον Κύρου 50.000€ και για τον Κρέτου 20.00€, και αφέθηκαν ελεύθεροι με τους περιοριστικούς όρους της απαγόρευσης εξόδου από τη χώρα και της εμφάνισης σε αστυνομικό τμήμα της περιοχής τους, μέχρι την εκδίκαση της υπόθεσης στο β΄ βαθμό.

Success Story

Ερχόμαστε λοιπόν, στο σήμερα που, παρά τις συνεχείς αστυνομικές επιχειρήσεις, παρά τα 7 χρόνια που υπήρχαν στοιχεία και κατηγορίες, για ξέπλυμα, ναρκωτικά, trafficking, μαστροπεία, βία και νοθεία, έχουν καταδικαστεί μόνο 4 από τους δεκάδες συλληφθέντες. Και ως καταδίκη ορίζουμε τις χρηματικές εγγυήσεις που στο σύνολο τους δεν ξεπερνούν τα κέρδη 2 εβδομάδων του κυκλώματος. Αφού λοιπόν οι καταδικασθέντες είναι ελεύθεροι, αυτό ισοδυναμεί με τη συνέχιση της λειτουργίας του κυκλώματος, των επεκτάσεων στην επαρχία και τους φούρνους που χτίστηκαν από όλα αυτά.

Η δικαστική συνέχεια φαντάζει μεγάλη, αλλά ως φαίνεται, αδυνατεί να κλείσει όλο αυτό το κύκλωμα και να καταδικάσει αξιοπρεπώς τα μέλη του. Πόσο μεγάλη σημασία έχει όμως αυτό, όταν παράλληλα η στάση της κοινωνίας είναι παρακμιακή; Παρά τη γνωστή δράση των Αδερφών στα κυκλώματα πορνείας, έως και σήμερα οι φούρνοι είναι γεμάτοι, επικερδής και με λαμπρό επιχειρηματικό μέλλον. Παρά τα αυγά, τα τρικάκια, τις μπογιές, τις μολότοφ, τις συλλήψεις, τις καταδίκες, οι επιχειρήσεις λειτουργούν κανονικά.

Γιατί η ανθρωπιά και η δικαιοσύνη μας τελείωσαν.

Γιατί δε θα εκπλαγούμε να τους δούμε σε ένα ερχόμενο TEdEx, να αναλύουν την τόσο επιτυχημένη επιχειρηματική στρατηγική τους και την κοινωφελή τους δράση. Γιατί ο κόσμος τσιμπάει με ανθρώπους που τα κοινομήσανε, κάνανε επιχειρήσεις και έχουν αμαξάρες. Γιατί η κοινωνία βλέποντας τον Άγγελο Γιαννακόπουλο του βροντοφωνάζει «Σ' ωραίος»..

Οι φούρνοι “ΤΟ ΧΩΡΙΑΤΙΚΟ” και “ΑΤΤΙΚΟΙ ΦΟΥΡΝΟΙ”, των αδελφών ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΩΝ, είναι βιτρίνα για να ξεπλένονται χρήματα από την εξαναγκαστική πορνεία γυναικών, από τα στριπτιζάδικα και από τα "ραντεβού για μασάζ".

Αλλά στα 2 σάντουιτς παίρνεις το ένα δώρο.

ΤΕΛΕΙΩΣΕ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΜΕΙΝΑΝ ΤΑ ΑΔΕΣΠΟΤΑ

Είναι πολλές οι κατηγορίες ανθρώπων που με ενοχλούν γενικά και είμαι σίγουρη ότι, όσοι με γνωρίζετε προσωπικά, αυτή την στιγμή χαμογελάτε, γιατί σκέφτεστε κάποια καφρίλα που έχω ξεστομίσει σε κάποια (ανυποψίαστη) στιγμή. Επειδή, όμως, εάν κάτσω να γράψω για όλες τις κατηγορίες ανθρώπων που με ενοχλούν, μάλλον θα εκδώσω βιβλίο («Κατηγορίες ενοχλητικών ανθρώπων», ενδιαφέρον μου φαίνεται, ίσως το δοκιμάσω κάποτε), σήμερα θα ασχοληθώ, εκτός των άλλων, με τις κατηγορίες των φιλόζωνων της χώρας, στην οποία ζούμε. Και για να είμαι ειλικρινής, όχι με όλες τις υποκατηγορίες που μπαίνουν πίσω από αυτή την ιδιότητα, μόνο με τους ενοχλητικούς (και ξέρετε όλοι, όχι τόσο βαθιά μέσα σας, για ποιους, ακριβώς, ανθρώπους μιλάω).

Ας ξεκινήσουμε με τα βασικά...Χρειαζόμαστε γενικά νερό. Εμείς, οι άνθρωποι. Τα ζώα; Δεν διψάνε άραγε; Ιδίως το καλοκαίρι, με την αφόρητη ζέστη; Μάλλον όχι, γιατί σε ολόκληρη την πόλη, το καλοκαίρι που πέρασε, δεν έχω μετρήσει πάνω από 20 μπολάκια με καθαρό νερό σε δρόμους και πεζοδρόμια (και τα 4 τα έχω τοποθετήσει εγώ προσωπικά). Δεν είναι μόνο τα αδέσποτα που το χρειάζονται, είναι και ο σκύλος σου, ο δικός ΣΟΥ σκύλος, που τον βγάζεις βόλτα και διψάει!!! Καλά για φαγητό, ούτε λόγος. Τρέμει το χέρι μας να βάλουμε τα αποφάγια μας σε ένα αλουμινόχαρτο έξω, να φάει κάποιο σκυλάκι ή γατάκι, αλλά να τα πετάξουμε την σακούλα μαζί με τα αποτσίγαρα και τα κωλόχαρτα...πάει αυτόματα το χεράκι.. Σε όλες τις Ευρωπαϊκές πόλεις υπάρχουν δημόσιες ταϊστρες και ποτίστρες για τα αδέσποτα. Αλλά σε μας εδώ, ούτε λόγος.. Και αν η Πράγα ή η Βαρσοβία σας φαίνονται πολύ φάνσου, πάτε μέχρι απέναντι, στην γειτονική Τουρκία και την Κωνσταντινούπολη, που έχει εφαρμόσει αυτό το σύστημα εδώ και 18 χρόνια... Κάπου διάβασα πρόσφατα ότι κάτι τέτοιο έγινε και στα Γιάννενα. Μπράβο στα Γιάννενα. Αλλά μιας και το να στείλουμε όλα τα αδέσποτα όλης της Ελλάδας στα Γιάννενα δεν είναι εφικτό, μήπως, λέω μήπως, να κάνουμε τίποτα και εδώ;;

Και μιας και πέρασε μόλις το καλοκαίρι.. Τι σκατά τους πιάνει όλους τότε και παρατάνε τα σκυλιά τους στο δρόμο; Όχι ότι δεν εγκαταλείπουν σκυλιά όλο το χρόνο (που είναι αισχρό και σιχαμένο και πολλά πολλά άλλα, πολύ χειρότερα), αλλά, το καλοκαίρι τα ποσοστά των αδέσποτων αυξάνονται κατακόρυφα. Δηλαδή ότι τί; Δεν μπορείς να πάρεις και τον σκύλο σου μαζί γιατί δεν χωράει στο αυτοκίνητο; Να πάρεις λιγότερα πράγματα! Δεν τον δέχονται στο ξενοδοχείο; Θέλεις να χαλαρώσεις λίγο; Ωραία. Υπάρχουν ξενώνες φιλοξενίας για σκύλους και γάτες όσο εσύ θα κάνεις τις διακοπές σου. Και αν δεν έχεις λεφτά για να πληρώσεις διακοπές και για τον σκύλο σου, φίλους δεν έχεις; Δεν μπορεί κανείς να στον φροντίσει; Να τον βγάλει μια βόλτα, να το ταΐσει και να παίξει μαζί του για κάποιες ώρες την ημέρα; Σοβαρά; Αλλά βέβαια, που να τα σκεφτείς όλα αυτά στην Μεσαιωνική εποχή που ζούμε χωρίς τεχνολογία και ευκολίες, είναι ευκολότερο να παρατήσεις τον σκύλο σου στον δρόμο. Γελούε.

Καλά, για εκείνους τους «νταήδες», ανεξαρτήτως φύλου, που κακοποιούν ζώα, δεν θέλω να επεκταθώ γιατί απλά εξοργίζομαι. Έτσι φαίνεται ο σωστός ο άνθρωπος παιδί μου, κλωτσώντας ανυποψίαστα σκυλιά και γατιά στους δρόμους. Αυτή είναι η παιδεία του, αυτή και η γνώμη του, ότι δήθεν είναι ανώτερος από τα άλλα είδη. Κακός ψόφος και μαύρος να σε βρει ρε σιχαμερό απόβρασμα... Συγχύστηκα πάλι.

Όσο για εκείνους τους φιλόζωνους, τους «αγαπάω πολύ τα ζώα» αλλά δεν έχουν ταΐσει μια φορά ένα ζωάκι που ψάχνει στα σκουπίδια λίγο φαγητό, δεν έχουν δώσει ένα χάδι, δεν έχουν φροντίσει ένα άρρωστο πλασματάκι, ποτέ... ε, σόρι φίλος, να μην στο χαλάσω, αλλά είσαι φιλόζωος του κώλου. Και γω δεν κυκλοφορώ με κοντόκανη εκεί έξω πυροβολώντας τους μαλάκες της γης ετούτης, αλλά φιλόζωο δεν με λες. Και δεν είπα να φτάσεις στο άλλο άκρο και να δίνεις όλα σου τα χρήματα σε φιλοζωικές οργανώσεις και σε περιστατικά αδέσποτων, αλλά το να βάζεις ένα μπολ με καθαρό νερό και λίγη ξηρά τροφή έξω από την πόρτα σου, είναι μια πολύ καλή αρχή. Πίστεψέ με, σε δώδεκα ώρες (και πολύ λέω), θα είναι πεντακάθαρα και τα δύο.

Και μην ακούσω κανέναν να λέει για τον φιλοζωικό γιατί θα μου ανέβει το αίμα στο κεφάλι. Ο φιλοζωικός δεν έχει λεφτά ούτε για το δέντρο που κόβει στην αυλή του, ούτε είναι καμιά χιλιάρα άτομα να τρέχουν για να περισυλλέξουν όλα τα αδέσποτα της περιοχής, ούτε έχουν την υποδομή για να τα βάλουν κάπου. Ο χώρος του δήμου «φτιάχνεται» εδώ και πόσα χρόνια και ακόμα τίποτα δεν έχει γίνει. Τα μέλη του φιλοζωικού είναι άνθρωποι, σαν εμένα και σένα, με κανονικές δουλειές και οικογένειες, που δίνουν από το υστέρημά τους λεφτά, προσωπικό χρόνο και χώρο για να βοηθάνε τις ψυχούλες αυτής της πόλης. Χωρίς να είναι δική τους υποχρέωση. Τα αδέσποτα είναι μέριμνα του δήμου. Και τότε άλλοτε απαιτείται πραγματικά η μέριμνα του δήμου αν όχι τότε;

Α, κάτσε, σκέφτηκα! Στην περίπτωση της άφιξης πλοίου που επιβαίνουν μετανάστες!!! Πράγμα που κιόλας έχει συμβεί στο κοντινό παρελθόν (βλ. Αρβάλα τ. 1). Αν κάποιος από τους χιλιάδες της ανατολής, για αυτό το διάστημα, που προσπαθούν να βρουν διέξοδο από το χαμό τους στην ευρώπη ξαναέρθουν στην πόλη θα πρέπει να τους παρέχει χώρο διαμονής και σίτιση, τουλάχιστον. Άραγε σε αυτή την περίπτωση η κουλτούρα των κατοίκων τι θα επιδείξει; Θα είναι πολλοί οι υπνωτισμένοι από τις εικόνες των τρομολόγων ειδήσεων με τα πλήθη σκουρόχρωμων ανθρώπων; Οι υπνωτισμένοι που μαθαίνουν να τους απεχθάνονται κοιτώντας τους από την οθόνη να καταφθάνουν με τις βάρκες-πνίχτες και βασανιστικά να πορεύονται μέσα από κράτη και σύνορα αναζητώντας να ξεφύγουν από το χαμό τους. Από τη βία του ISIS, των ταλιμπάν, του εμφυλίου, των φασιστικών θρησκευτικών καθεστώτων, όπως το κράτος του Ιράν.

Και τότε οι υπνωτισμένοι *εμείς-δεν-είμαστε-ρατσιστές-αλλά* θα πούνε:

Εεε;! Μα τι θέλουν όλοι αυτοί εδώ πέρα; Εμείς έχουμε ΚΑΛΑΜΑΤΑ21, κι έχουμε και πεζόδρομο και ποδηλατόδρομο κι εντάξει ας φροντίσει να προσέχει ο δήμος τα αδέσποτα, εντάξει και φυλακές δηλαδή άπαξ και γίνουν θα βρουν απασχόληση και Καλαματιανοί. Μόνο μην έρθουν αυτοί οι εξαθλιωμένοι. Καλά, άντε, τις γυναίκες και τα παιδάκια ας τα βοηθήσει καμία ΜΚΟ μέχρι να ξεκουμπιστούν από δω (για τη Γερμανία δεν τραβάνε;) αλλά οι άντρες, οι κρυφοτζιχαντιστές, πού θα δουλέψουνε που έχουμε κρίση. Να τους πάρεις στίπι σου Αρβάλα που σίγουρα λες "Καλοδεχούμενοι είστε".

Και τότε εμείς λέμε:

ΝΑΙ ΡΕ! ΘΑ ΤΟΥΣ ΠΑΡΟΥΜΕ ΣΠΙΤΙΑ ΜΑΣ!

Θα σας τους κάνουμε γείτονες να μυρίζουν οι πολυκατοικίες μπαχαρικά όταν μαγειρεύουν. Και το καλοκαίρι μετανάστες θα κολυμπάνε δίπλα σε βορειοευρωπαϊούς τουρίστες και θα συζητάνε στα αραβικά, στα περσικά των Χαζάρα ή στα ελληνικά.

Όπου τους γουστάρει.

Και τα αδέσποτα θα αράζουν αμέριμνα στις σκιές και θα πίνουν νεράκι φρέσκο από τα μπολάκια που θα έχουν μπει γι' αυτά, παρατηρώντας τους.

DO (NOT) FEED THE TROLLS

Αν και ξέρω ότι δεν είμαι Σκανδιναβός και δεν ζω σε δάση και βουνά, παρόλο που μου αρέσουν πολύ, καθώς επίσης και ότι δεν ανήκω στην λαϊκή παράδοση κάποιου λαού (από όσο μπορώ να ξέρω τουλάχιστον), δεν είναι και λίγοι αυτοί που με ξέρουν και με λένε τρολλ.

Τί είναι όμως ένα τρολλ?

Και πώς συνδέεται με το ιντερνέτ, την πραγματικότητα, την διαφήμιση, τον καπιταλισμό, το standup comedy, τις ταινίες, την επιστήμη και τις θρησκείες;

Πέρα από παραδοσιακή φιγούρα των Νορβηγικών παραμυθιών και πρωταγωνιστής σε μια σειρά ταινιών τρόμου από τα late 80's, αλλά και μία λίγο καλύτερη του 2010 (Trollhunter), το τρολλ είναι μια λέξη που έχει πάρει ένα πολύ διαφορετικό νόημα κυρίως μέσω του διαδικτύου. Μέσα από εκεί έχει περάσει και στην «κανονική» μας ζωή.

Ο αυστηρός ορισμός του ιντερνετικού τρολλ, λοιπόν, έχει τις ρίζες του ήδη στα τέλη της δεκαετίας του 1980 με αρχές 1990: είναι ένα άτομο που συμμετέχει σε μια συζήτηση διαδικτυακή, είτε αυτό σημαίνει fora, είτε σχόλια σε κάποια ανάρτηση ή οπουδήποτε θα μπορούσε να δημιουργηθεί συζήτηση κάποιου είδους διαδικτυακά, και επιδιώκει να διαταράξει την ροή της συζήτησης και να την κατευθύνει σε κάτι τελείως άσχετο με την αρχική. Αυτό μπορεί να γίνει με διάφορους τρόπους, όπως υιοθετώντας απόψεις ηθελημένα ακραίες και προβοκατόρικες για τους άλλους: για παράδειγμα, μπορεί κάποιος να συμμετάσχει σε μια διαδικτυακή συζήτηση Εβραίων, να ποστάρει μια φωτογραφία του Χίτλερ και να γράψει «Θα σας κάνουμε σαπούνια» από κάτω. Με αυτό τον τρόπο είναι ίσως μαθηματικά βέβαιο ότι όλοι θα ασχοληθούν μαζί του και η αρχική κουβέντα θα πάει στο διάολο. Αυτή η τεχνική έχει σκοπό να προκαλέσει στον συνομιλητή συναισθηματική και όχι λογική αντίδραση και ονομάζεται flaming στα αγγλικά. Αυτός είναι ο πιο εύκολος τρόπος για να τρολλάρεις, αλλά φυσικά δεν είναι ο μόνος.

Το φαινόμενο του τρολλαρίσματος πλέον έχει ξεφύγει εντελώς από την παραπάνω ερμηνεία και έχει φτάσει σε άλλα επίπεδα εννοιολογικά. Στην θετική του εκδοχή σημαίνει ότι κάποιος αντιμετωπίζει τις καταστάσεις σε οποιαδήποτε έκφανση της ζωής του διαφορετικά από τον μέσο όρο ή ότι στο επίπεδο μιας συζήτησης για παράδειγμα χρησιμοποιεί τρόπους που προκαλούν τις κοινά αποδεκτές νόρμες επικοινωνίας, που συνήθως θεωρούνται αυτονόητες σε μια τέτοια διαδικασία. Να διευκρινίσω, επιπλέον, εδώ ότι κάποιος που τρολλάρει μια συζήτηση ή ένα debate απόψεων δεν χρειάζεται απαραίτητα να υιοθετεί τις απόψεις που εκφράζει (χωρίς αυτό να σημαίνει ότι ισχύει κάτι τέτοιο σε κάθε περίπτωση).

Αν επεκτείνουμε λίγο την προηγούμενη παράγραφο, εύκολα μπορούμε να αποδεχτούμε ότι το τρολλάρισμα δεν είναι γέννημα του διαδικτύου, αφού υπήρχε ανέκαθεν στην ανθρωπότητα ειδικά με το εύρος ερμηνειών που δίνονται πλέον σε αυτή η λέξη. Για παράδειγμα, το να καταφέρουμε να φτιάξουμε ως ανθρωπίνο είδος, μόνοι μας, φωτιά εύκολα μπορεί να θεωρηθεί τρολλάρισμα στην φύση. Ή το να ηγείται ο Χίτλερ στην προσπάθεια για την δημιουργία της Άριας Φυλής εύκολα θεωρείται τρολλάρισμα για την ίδια την Άρια Φυλή. Και είμαι σίγουρος ότι μπορείτε σκεφτείτε και εσείς δεκάδες άλλα παραδείγματα εξίσου καλού όσο και κακού τρολλαρίσματος, όπως το hacking ή ο Θεός!

Και αφού σας βάλω να διαβάζετε μια παράγραφο χωρίς ιδιαίτερο νόημα, αυτή εδώ δηλαδή, θα συνεχίσω στην επόμενη με κάτι άλλο σχετικά με το τρολλάρισμα. (Και όντως, διαβάζοντας αυτή την παράγραφο πέσατε θύμα trolling, γιατί απλά διαβάσατε μια παράγραφο, που περιγράφει την παράγραφο, που μόλις διαβάσατε) [Παράγραφος Inception δηλαδή]

Όλη αυτή η υπόθεση έχει πάει τόσο μακριά, που έχει γίνει επάγγελμα κανονικό, γιατί αν έχεις την δυνατότητα να μπεις σε μια ιστοσελίδα και να δημιουργήσεις πανικό σε μια συγκεκριμένη

δημοσίευση με τα σχόλια σου, τότε θα παράξεις δεκάδες κλικ σε αυτή την ιστοσελίδα και επειδή τα έσοδα μιας ιστοσελίδας συνδέονται άμεσα με τις προβολές αυτής, αυξάνονται τα έσοδα σου. Και μόλις καταλάβετε πόσο πολύ προσφέρουν οι φασίστες σε διάφορες ιστοσελίδες με το να στήνουν καραούλι και να σχολιάζουν κάθε πιθανή βλακεία που βλέπουν σε αυτές ή τον λόγο για τον οποίο υπάρχουν αυτοί οι παραπλανητικοί τίτλοι, άσχετοι με το νόημα του κειμένου, σε διάφορες «σοβαρές» ιστοσελίδες.

Το τρολλάρισμα έχει φτάσει να είναι συνώνυμο ακόμη και με το διαδικτυακό bullying στις ΗΠΑ, κάτι που δείχνει ότι όσο περισσότερο γενικεύεται μια έννοια τόσο περισσότερο αδιάφορος είναι ο ορισμός τον λέξεων, πράγμα που έχει οδηγήσει τον George Carlin να δημιουργήσει μερικούς από τους ανεπανάληπτους μονολόγους του.

Πόσο πραγματικά κακό μπορεί να είναι ένα τρολλ όμως;

Σχεδόν καθόλου είναι η απάντηση όταν μιλάμε για το διαδίκτυο, γιατί πάντα ένα τρολλ μπορείς να το αγνοήσεις και να το αναγκάσεις να αποδεχτεί ότι η παρέμβαση του απέτυχε. Αλλά τι γίνεται όταν δεν μιλάμε απλά για φυσικά πρόσωπα αλλά για νομικά πρόσωπα;

Τότε τα πράγματα ζορίζουν γιατί εμφανίζονται οι patent trolls. Δηλαδή άτομα ή εταιρείες, οι οποίες βγάζουν λεφτά μόνο και μόνο γιατί εκμεταλλεύονται απίστευτα γενικευμένες πατέντες που δίνονται με σκοπό να μηνύσουν όλο το σύμπαν, από το οποίο θεωρούν ότι θα μπορούσαν να έχουν οικονομικά οφέλη. Και τα κατάφεραν εξαιρετικά καλά μέχρι πρόσφατα, κυρίως στις ΗΠΑ. Για να καταλάβετε για τι παράνοια μιλάμε να πω ότι ο ορισμός του patent trolling, Ray Niro, χρησιμοποίησε μια πατέντα η οποία σύμφωνα με τον ίδιο κάλυπτε κάθε χρήση JPEG εικόνας στο διαδίκτυο και άρα έκανε μηνύσεις με ρυθμούς πολυβόλου ενάντια σε όποια εταιρεία ή φυσικό πρόσωπο έκρινε ο ίδιος σκόπιμο, από ξενοδοχεία και θέρετρα μέχρι επαγγελματικές ομάδες ποδοσφαίρου (αμερικάνικου), και κέρδιζε σε πληθώρα αυτών των περιπτώσεων γιατί το θέμα δεν είναι αν είχε δίκιο ή όχι αλλά ότι στις ΗΠΑ η κάθε μεριά, κατηγορούμενος ή κατηγορός, αναλάμβανε εξ ολοκλήρου τα δικαστικά της έξοδα. Άρα, όποιος δεν ήθελε να μπλέκει σε μακροχρόνιες δικαστικές διαμάχες και να ξοδεύει λεφτά με τους κουβάδες, ή δεν είχε την δυνατότητα να το κάνει, τότε έκανε εξωδικαστικούς συμβιβασμούς για να ξεμπερδεύει. Και το χρήμα έρεε άφθονο!

Ο λόγος που στην Ευρώπη και πλέον και στις ΗΠΑ τα πράγματα άλλαξαν είναι γιατί αποφασίστηκε ότι όταν χάνεις σε μια δίκη πληρώνεις όλα τα δικαστικά έξοδα εσύ είτε είσαι κατηγορούμενος είτε κατηγορός. Για να καταλάβετε πόσο επηρέασε αυτή η απόφαση στις ΗΠΑ, η οποία πάρθηκε τέλος Απριλίου, στις 15 Ιουλίου δημοσιεύτηκε ότι ο Ray Niro, που αναφέραμε πριν, θα αποσυρθεί από την φάμπρικα του patent trolling δείχνοντας έμπρακτα πόσο κερδοφόρο ήταν το προηγούμενο σύστημα ανεξάρτητα αν έχει δίκιο ή όχι. Άρα, αν εσείς είχατε την δυνατότητα να πάρετε μια πατέντα τόσο γενικού περιεχομένου, όσο, για παράδειγμα, η πατέντα για να κάνεις ιντερνετικές αγορές με μόνο ένα κλικ και να μην επιτρέπεται σε κανέναν άλλο να κάνει κάτι τέτοιο, θα μπορούσατε να ξετινάζετε τον καθένα που θα σκεφτόταν να κάνει κάτι τέτοιο μέχρι να συμβιβαστεί εξωδικαστικά. Παρεμπιπτόντως, η πατέντα που σας περιέγραφα πριν ανήκει από το 1999 στην Amazon...

Γιατί αν θέλεις μια έννοια να την ξεφτιλίσεις πρότεινε την ως ιδέα στο ιδιωτικό κεφάλαιο!

Όταν ο καπιταλισμός αντιμετωπίζεται ως μεμονωμένο περιστατικό ή αλλιώς η ιστορία του Martin Shkreli.

Και ποιος στον πούτσο είναι ο Shkreli θα μου πείτε τώρα εσείς και τι μας νοιάζει εμάς; Άλλωστε με τέτοιο όνομα λαθρομετανάστης μόνο μπορεί να είναι, οπότε ας τον σκοτώσουμε να τελειώνουμε.

Αλλά ας δούμε την περίπτωση του λίγο καλύτερα. Ο Shkreli, λοιπόν, ως πρόεδρος μιας καινούριας φαρμακευτικής εταιρείας, και πρώην χρηματιστής, αγόρασε τα δικαιώματα ενός φαρμάκου για την τοξοπλάσμωση, που είναι μια αρκετά βασική ασθένεια από την οποία και πεθαίνουν ασθενείς του AIDS, και αποφάσισε την αύξηση της τιμής του από τα 13,50 δολάρια το χάπι στα 750 δολάρια το χάπι. Γιατί θα ρωτήσετε τώρα να κάνει κάτι τέτοιο;

Η απλή απάντηση είναι ότι το έκανε επειδή μπορεί (στις ΗΠΑ).

Ακούω όμως τα γριναζάκια στο κεφάλι σας να γυρνάνε και μαντεύω από πριν τις ερωτήσεις σας. Μα, σε τέτοια τιμή δεν θα πεθάνουν οι άρρωστοι που δεν έχουν να πληρώσουν; Και αυτό δεν σημαίνει ότι η εταιρεία θα σταματήσει να έχει έσοδα όσο περισσότεροι πελάτες της πεθαίνουν;

Και η μαγική ερώτηση θα κάνει τσουπ! και θα εμφανιστεί μεγαλοπρεπής με λάμπα φωτισμένη πάνω από το κεφάλι σας. Μα είναι δυνατόν να ασχολούμαστε με μεμονωμένες περιπτώσεις;

Και πάμε λοιπόν στις απαντήσεις.

Καταρχήν, η επίσημη αιτιολογία είναι ότι με υψηλές τιμές στα φάρμακα, που αντιμετωπίζουν σπάνιες αρρώστιες, και, άρα, έχουν σχετικά χαμηλή ζήτηση σε σχέση με άλλα, μπορούν οι φαρμακοβιομηχανίες να εξασφαλίζουν λεφτά για περαιτέρω έρευνα για καινούρια φάρμακα, για μισθούς εργαζομένων, αλλά και τα πανεπιστήμια να βρίσκουν λεφτά από τις φαρμακοβιομηχανίες για τις φαρμακευτικές έρευνες που θέλουν να κάνουν, χωρίς να χρειάζεται να ψάχνουν εναγωνίως λεφτά από κρατικές επιχορηγήσεις. Επίσης, τα λεφτά θα χρησιμοποιούνται και για να βρίσκουν τους πελάτες τους και να τους βοηθούν, ώστε να τους δίνουν δωρεάν τα φάρμακα, αν δεν μπορούν να καλύψουν το κόστος τους ή να τους βοηθούν αν έχουν ασφάλιση με τις διαδικασίες με τις οικονομικές εισφορές των ταμείων.

Και πριν μου πείτε ότι είναι καλοί άνθρωποι, γιατί το δίνουν τζάμπα σε όποιον έχει ανάγκη, θα σας πω ότι μιλάμε για εταιρείες με νεοφιλελέδικες σκέψεις, άρα μην είστε μαλάκες. Το τυράκι είναι ότι, αφού βρουν όλους τους πελάτες, πάνε στο κράτος (γιατί από τις ασφαλιστικές πήραν ότι ήταν) και χρεώνουν τον λογαριασμό για τους «άπορους» στο κράτος. Οπότε, από το να παίρνουν από 13,50 δολάρια το χάπι από τον κάθε φτωχομπινέ έχουν πιο πολύ ψωμί τα 750 το χάπι από το κράτος! Business as usual δηλαδή!

Και, επειδή ούτε αυτά τα λεφτά είναι αρκετά, ας δούμε λίγο την ιστορία του Shkreli στην προηγούμενη φαρμακευτική εταιρεία στην οποία δούλευε, την Retrophin, στην οποία αύξησε την τιμή του φαρμάκου Thioia, που αντιμετωπίζει μια σπάνια ασθένεια του συκωτιού, από 1,50 δολάριο στα 30 δολάρια. Το αποτέλεσμα: Η μετοχή της Retrophin έχει ανέβει 300% τα τελευταία 2 χρόνια! (\$\$\$\$)

Και συζητάμε τώρα για θεραπείες που παίζουν από 300.000 μέχρι 700.000 δολάρια το χρόνο ανά ασθενή!

Άρα ούτε οι άρρωστοι πεθαίνουν, ούτε η εταιρεία ζημιώνεται, μόνο το κοινωνικό κράτος, όσο είναι αυτό στις ΗΠΑ,τσιμπάει ένα μεζέ από cojones!

Και, επειδή ήδη έχετε φανταστεί ότι δεν μιλάμε για μεμονωμένο περιστατικό, ας δούμε ένα ακόμη των τελευταίων ετών (χωρίς να ξεχνάμε και την Retrophin που αναφέραμε παραπάνω): Questcor Pharmaceuticals: Αύξηση του Acthar Gel από 40 δολάρια στα 28.000 το φιαλίδιο. Αποτέλεσμα: Η μετοχή της έχει αυξηθεί κατά 740% σε πέντε χρόνια και εξαγοράστηκε πέρυσι για 5,6 δις.

Ακόμη και οι εκπρόσωποι των μεγάλων φαρμακοβιομηχανιών έχουν αποκηρύξει τέτοιου είδους πρακτικές ατόμων, όπως ο Shkreli, θεωρώντας ότι βλάπτουν υπέρμετρα την εικόνα και τις πρακτικές τους, οπότε μπορείτε απλά να φανταστείτε πόσα νευράκια έχουν, επειδή εμφανίστηκε ένας πρώην χρηματιστής, έφτιαξε μια εταιρεία με την οποία αγόρασε τα δικαιώματα ενός φαρμάκου, χωρίς να έχει πληρώσει καθόλου λεφτά για την έρευνα και την ανάπτυξη του, και τους πάτησε στον λαιμό στο ίδιο το παιχνίδι τους.

Και ποιο είναι το συμπέρασμα από όλα αυτά θα με ρωτήσετε;

Ακόμα και αν ξεπεράσουμε τι μισανθρωπία τύπων σαν τον Shkreli και την απέχθεια μας για τον τρόπο διαβάθμισης των αξιών τους δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι μιλάμε για μια κατηγορία ανθρώπων για την οποία ακόμα και τα «μπουμπούκια» της Φαρμακοβιομηχανίας έχουν ενστάσεις. Καθώς και ότι για ακόμη μια φορά το ιδιωτικό κεφάλαιο βγάζει εύκολα κέρδη πάνω στην πλάτη του κράτους, που τόσο δεν θέλει να υπάρχει.

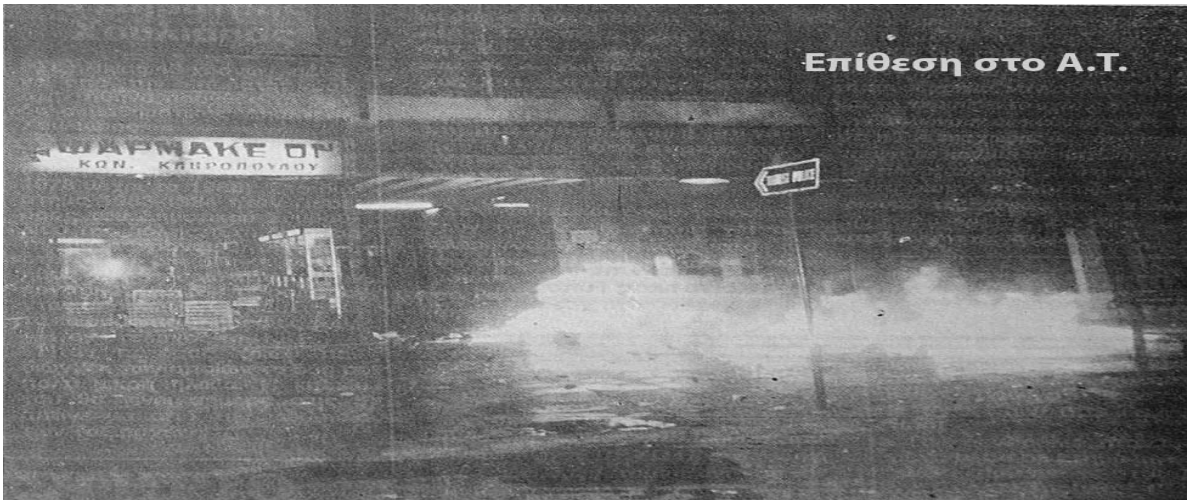
Γιατί καλός ο καπιταλισμός αλλά αν δεν υπάρχει και ο κρατικός παρεμβατισμός για να μας βολεύει λίγο περισσότερο, δεν λείει.

Μια απελπιστικά αδέσποτη και ορφανή εξέγερση

Μια άγνωστη πτυχή στην σύγχρονη ιστορία των εξεγέρσεων και των συγκρούσεων στον ελλαδικό χώρο αλλά και στην ιστορία της Καλαμάτας, είναι η εξέγερση της 24^{ης} Σεπτεμβρίου 1991. **Αφορμή στάθηκε ο θάνατος του 18χρονου Δημήτρη Λαγωνικάκου ύστερα από καταδίωξη από περιπολικό.** Είναι ενδεικτικό ότι στον διαδικτυακό χώρο, παρά την πληθωρική προσφορά οποιασδήποτε πληροφορίας, το συγκεκριμένο γεγονός απουσιάζει. Το καταχώνιασμα της συγκεκριμένης εξέγερσης, παρά την σφοδρότητα και την σημασία της, έγκειται στο γεγονός ότι δεν μπόρεσε να πατροναριστεί από κανένα πολιτικό χώρο. Πολλά είναι τα παραδείγματα των πρακτικών ξενιστή από διάφορους πολιτικούς χώρους και δη της αριστεράς (από Πολυτεχνείο '73 έως Δεκέμβρη '08). Ο λόγος της λησμονιάς μπορεί να αναζητηθεί στο γεγονός ότι στην συγκεκριμένη εξέγερση απουσίαζαν τα αιτήματα, ο πολιτικός σχεδιασμός, η καθοδήγηση και κυριαρχούσε ο οργισμένος αυθορμητισμός απέναντι στην αστυνομία. **Ο στόχος ήταν ένας και καθαρός, η καταστροφή του αστυνομικού τμήματος οι ένοικοι του οποίου ήταν υπεύθυνοι για το θάνατο του 18χρονου Δημήτρη Λαγωνικάκου.** Οπότε η συγκεκριμένη εξέγερση απέκλεισε εξ αρχής οποιαδήποτε πολιτική παρέμβαση και κατέληξε στην ιστορία **ορφανή, αδέσποτη και ωραία...**

Επίσης, πρέπει να αναφερθεί ότι η συγκεκριμένη εξέγερση δεν ήρθε ουρανοκατέβατη. Τα γεγονότα της Καλαμάτας ήταν «εναρμονισμένα» με το συγκρουσιακό κλίμα της εποχής και αυτό μπορεί να φανεί από τα γεγονότα που προηγήθηκαν αλλά και από αυτά που ακολούθησαν. **Η περίοδος '90-'91 χαρακτηρίζεται από τις μαθητικές καταλήψεις, που ξεπερνούσαν το 70% του συνόλου των σχολικών μονάδων δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.** Οι μαθητές εναντιώνονταν στο αντιδραστικό νομοσχέδιο Κοντογιαννόπουλου που προέβλεπε την κατάργηση των δικαιολογημένων απουσιών, την επιβολή ομοιόμορφης «ποδιάς», του ελέγχου στην καθημερινή εξωσχολική ζωή των μαθητών, την κατάργηση των σχολικών εκδρομών και την θέσπιση εξετάσεων από το γυμνάσιο στο λύκειο χωρίς τη δυνατότητα επανεξέτασης.

Οι σχολικές καταλήψεις στον ελλαδικό χώρο και οι συγκρούσεις στους δρόμους της Αθήνας συνεχίστηκαν και στην έναρξη της σχολικής χρονιάς του '91. **Οι συγκεκριμένες καταλήψεις στιγματίστηκαν από την δολοφονία του αλληλέγγυου καθηγητή Νίκου Τεμπονέρα στις 9 Ιανουαρίου το 1991, που ξεσήκωσε κύμα διαδηλώσεων και σκληρών συγκρούσεων στους δρόμους.** Στη γειτονική πόλη της Πάτρας αμέσως ξεσπούν άγριες συγκρούσεις με εμπρησμούς ενός περιπολικού, μιας αστυνομικής κλούβας και της καταστροφής του αυτοκινήτου του νομάρχη. Η πόλη για επτά ώρες φλέγεται. Διαδηλώσεις και συγκρούσεις συμβαίνουν σε όλη την χώρα και ειδικότερα στην Αθήνα.

Χαρακτηριστικά είναι τα γεγονότα του Οκτώβρη του '91 –λίγες μέρες μετά τα γεγονότα της Καλαμάτας– με συγκρούσεις μαθητών με την αστυνομία και την εισβολή των δυνάμεων καταστολής στο Πολυτεχνείο, με αποτέλεσμα την σύλληψη δεκάδων ατόμων. Οι συγκρούσεις του Οκτώβρη ήταν σφοδρότατες με εμπρησμούς αστυνομικών μηχανών, ενός λεωφορείου της αστυνομίας και αυτοκινήτων τηλεοπτικών συνεργείων.

Το χρονικό της καταδίωξης

Στις 19 Σεπτέμβρη ο 18χρονος Δημήτρης Λαγωνικάκος παρέα με φίλους του κατευθύνονταν στην πόλη της Μεσσήνης, όπου λάμβανε χώρα το καθιερωμένο πανηγύρι. **Στο ύψος του αεροδρομίου ο Δημήτρης δεν σταματάει σε σήμα της τροχαίας και καταδιώκεται σε παράπλευρη ερημική περιοχή.** Οι φίλοι του Δημήτρη τον χάνουν από τα μάτια τους και ύστερα από αρκετή ώρα το περιπολικό που τον καταδίωκε τον μεταφέρει στο νοσοκομείο. Οι γιατροί που τον εξέτασαν διαπίστωσαν εκδορά και αιμάτωμα στην αριστερή βρεγματική περιοχή, πολλαπλές εκδορές και θλαστικά τραύματα στις κνήμες, στα γόνατα, στους αγκώνες και στην αριστερή ωμοπλάτη. Ο Δημήτρης δεν δέχεται να κάνει ακτινογραφίες και φεύγει με δική του ευθύνη χωρίς να υπογράψει το σχετικό έγγραφο και χωρίς να παραλάβει την συνταγή του γιατρού. Σημαντικό ρόλο στην συγκεκριμένη απόφαση έπαιξε, η τρομοκράτηση και ο ξυλοδαρμός που δέχτηκε από τους διώκτες του, καθώς το μηχανάκι που οδηγούσε, σύμφωνα με την αστυνομία, ήταν κλεμμένο. Βέβαια, ο ισχυρισμός της αστυνομίας φαίνεται πως μπάζει, καθώς δεν προέβη σε σύλληψή του, παρά τον άφησε να φύγει από το νοσοκομείο. Επίσης, το μηχανάκι ήταν αφημένο στον τόπο της πτώσης για τρεις μέρες μέχρι να μαζευτεί από την αστυνομία.

Πρέπει να ξεκαθαριστεί ότι το θέμα για το εάν το μηχανάκι ήταν ή όχι κλεμμένο δεν μας απασχολεί, όπως δεν απασχόλησε και κανέναν τότε (εκτός από τους αστυνομικούς και λοιπούς που έψαχναν να δικαιολογήσουν την αστυνομία). **Ο όρος «παραβατικότητα», εκτός του ότι είναι κρατική επιπόνηση για την ομαλή λειτουργία του κράτους, είναι και διάτρητος εξυπηρετώντας έτσι το κράτος ώστε να τον προσαρμόζει και να τον χρεώνει αναλόγως.**

Λίγες ώρες μετά ο Δημήτρης εισάγεται για δεύτερη φορά στο νοσοκομείο με έντονες ζαλάδες. Στην ακτινογραφία που κάνει δεν διαπιστώνεται κάποιο αιμάτωμα, παρ' όλα αυτά υποβάλλεται σε τρυπανισμό και μεταφέρεται στο νοσοκομείο της Πάτρας, όπου τέσσερις μέρες μετά **πεθαίνει από εγκεφαλική εσωτερική αιμορραγία.**

Οι γονείς και η πλειοψηφία της πόλης θεωρούν την αστυνομία υπεύθυνη για τον θάνατο του Δημήτρη. Η αστυνομία από την μεριά της υποστηρίζει ότι το περιπολικό που τον καταδίωξε τον βρήκε ήδη πεσμένο και χτυπημένο στο χωματόδρομο και γι' αυτό τον λόγο τον μετέφερε η ίδια στο νοσοκομείο.

Τα επεισόδια μετά την κηδεία

Την Τρίτη 24 Σεπτέμβρη ο Δημήτρης κηδεύεται συνοδευόμενος από πλήθος κόσμου, συγγενών, φίλων καθώς και ανθρώπων που ήθελαν να εκφράσουν έτσι την αλληλεγγύη τους. **Μετά το τέλος της κηδείας δεκάδες μηχανές περνώντας από κεντρικούς δρόμους της πόλης κατευθύνθηκαν στο αστυνομικό τμήμα.** Οι συγκεντρωμένοι έστησαν οδοφράγματα με αναμμένους κάδους με σκοπό να αποκλειστεί η περιοχή γύρω από το αστυνομικό τμήμα. Ο συγκεντρωμένος κόσμος άρχισε να βρίζει τους αστυνομικούς για τον θάνατο του Δημήτρη και να εκτοξεύει εναντίον τους ό,τι αντικείμενα έβρισκε. Από ντομάτες και μήλα, μέχρι ξύλα και πέτρες. Καθώς η ώρα περνούσε ο συγκεντρωμένος κόσμος αυξανόταν, όπως και η συχνότητα και ο τρόπος των επιθέσεων. **Εκείνο το βράδυ πάνω από 2.000 άτομα είχαν κατεβεί στην κεντρική πλατεία για να εκφράσουν έτσι την διαμαρτυρία τους για τον θάνατο του Δημήτρη.** Ο κόσμος που ήταν συγκεντρωμένος δεν απέτρεψε τις επιθέσεις που γίνονταν και λειτούργησε βοηθητικά. Ο αστυνομικός διευθυντής Μεσσηνίας Χρ. Κόκκοτας εμφανίζεται με ντουντούκα καλώντας τους συγκεντρωμένους να διαλυθούν. **Οι συγκεντρωμένοι δεν διαλύονται και στις 10 το βράδυ πέφτουν οι πρώτες μολότοφ που είχαν ως αποτέλεσμα να κάψουν την είσοδο του αστυνομικού τμήματος.** Κάποιοι φλεγόμενοι κάδοι σπρώχτηκαν προς την είσοδο του τμήματος με σκοπό τον αποκλεισμό της. Μερικοί από τους συγκεντρωμένους ανέβηκαν σε γειτονικές ταράτσες πολυκατοικιών και από εκεί εκτόξευαν μπουκάλια και πέτρες προς τους αστυνομικούς, οι οποίοι λόγω της σφοδρότητας των επιθέσεων, καθώς και του αποκλεισμού της μπροστινής εισόδου, είχαν εγκλωβιστεί στο πίσω μέρος του αστυνομικού τμήματος. Ανοίχτηκε παρακείμενη αποθήκη ποιοποίησης όπου ο κόσμος εφοδιάστηκε με μπουκάλια, που τα χρησιμοποιούσε για την κατασκευή μολότοφ ή για να τα εκτοξεύει όπως ήταν στους αστυνομικούς.

Αργά το βράδυ κατέφθασαν αστυνομικές ενισχύσεις από Πύργο, Σπάρτη και Τρίπολη μαζί με τον αστυνομικό διευθυντή Πελοποννήσου και αποφασίστηκε ρίψη χημικών. Οι μάχες δεν περιορίστηκαν μόνο γύρω από το αστυνομικό τμήμα αλλά επεκτάθηκαν και στους δρόμους πέριξ της κεντρικής πλατείας. Το διπλανό κτίριο της νομαρχίας είχε επίσης περικυκλωθεί από συγκεντρωμένους. **Δεν έλειψαν και οι μάχες σώμα με σώμα όπου πολλοί αστυνομικοί ξυλοκοπήθηκαν στα στενά γύρω από την κεντρική πλατεία.** Η πολιορκία του αστυνομικού τμήματος και οι μάχες πέριξ της πλατείας κράτησαν πάνω από δέκα ώρες. Μετά τα χημικά οι επιθέσεις συνεχίστηκαν μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες, μέχρι που αραίωσαν και άρχισε η αντεπίθεση της αστυνομίας.

Από τις επιθέσεις των συγκεντρωμένων τραυματίστηκαν δεκαεννέα αστυνομικοί εκ των οποίων δύο σοβαρά, κήκε η είσοδος και μέρος από την πρόσοψη του αστυνομικού τμήματος, σπάστηκαν τζαμαρίες καταστημάτων που βρίσκονταν παράπλευρα του αστυνομικού τμήματος, ενώ καταστράφηκε και η τζαμαρία της τράπεζας Πίστεως.

Εκατοντάδες άτομα ελέγχθηκαν και κυνηγήθηκαν από την αστυνομία στους δρόμους και σε πολλές γειτονιές της πόλης. Πολλοί ήταν αυτοί που για μέρες κρύβονταν, ώστε να μην συλληφθούν. Το κυνηγητό κράτησε μέχρι το απόγευμα της επόμενης μέρας, οπότε και έγιναν τρεις συλλήψεις, εκ των οποίων η μια ύστερα από άγριο ανθρωποκυνηγητό στο κέντρο της πόλης με αποτέλεσμα το ξυλοκόπημα και τον τραυματισμό τού καταδιωκόμενου. Ο εν λόγω συλληφθείς εμφανίστηκε στο δικαστήριο με μώλωπες στο πρόσωπο και μπαταρισμένο το δεξί του πόδι εξ αιτίας διαστρέμματος που προκλήθηκε όταν οι αστυνομικοί του γύρισαν το πέλμα.

Τελικώς, πραγματοποιήθηκαν δέκα συλλήψεις. Από τους συλληφθέντες, οι επτά προφυλακίστηκαν με τις κατηγορίες της παράβασης του νόμου για εκρηκτικά σε βαθμό κακουργήματος, περιούβριση της αρχής, σωματικές βλάβες, διακεκριμένες περιπτώσεις φθοράς, κατά συρροή εμπρησμούς, απειθεία κατά της αρχής και παράβαση άρθρων του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας σε βαθμό πλημμελήματος.

Δύο ανήλικοι, 14 και 16 χρονών, καθώς και ένας ενήλικος, αφού τους απαγγέλληκε κατηγορία για εξύβριση, αφήθηκαν ελεύθεροι και ορίστηκε τακτική δικάσιμος. Οι καταδικασθέντες οδηγήθηκαν στις φυλακές με τις νουθεσίες του ανακριτή Κ. Γκόρη ότι ελπίζει να μην διολισθήσουν περισσότερο στην φυλακή και μετά από την φυλάκιση να γίνουν καλοί και νομοταγείς άνθρωποι, χρήσιμοι στην κοινωνία.

Η εξέγερση του '91 δεν ήταν υπόθεση μερικών δεκάδων ατόμων, δεν χρωματίστηκε πολιτικά και δεν ζητούσε καλύτερη αστυνόμευση. Ύστερα από εικοσιτέσσερα χρόνια αυτοί που έζησαν τις ημέρες εκείνες από το σπίτι τους, αλλά και αυτοί που κατέβηκαν στην πλατεία, έχουν να πουν μόνο για το δίκαιο ξέσπασμα όλων αυτών των νέων που συγκρούστηκαν με την αστυνομία. **Αγνοούν ακόμα και σήμερα εάν ο Δημήτρης ήταν «παραβατικός» ή μη, σε αντίθεση με πολλούς ιστορικούς, δημοσιογράφους, ακόμα και συλλογικότητες που προτιμούν τέτοια γεγονότα να περνούν στην σκονισμένη λήθη της ιστορίας ως ανάξια να ασχοληθεί κάποιος.** Η τραγική αφορμή αλλά και ο στόχος της εξέγερσης φαίνεται πως για πολλούς, επισκιάζεται από το ερώτημα για το εάν ένα μηχανάκι είναι κλεμμένο ή όχι. **Όμως είναι ο ίδιος λόγος που κάνει κάποιους άλλους να εμπνέονται από τέτοιες ορφανές εξεγέρσεις, να τις αναζητούν, να μαθαίνουν από αυτές και να τις προβάλουν ως αναπόσπαστο ιστορικό κομμάτι της αμφισβήτησης της εξουσίας και της πορείας του ανθρώπου προς την ελευθερία.**

Ελευθερόκοκκος

Πληροφορίες-Πηγές:

Οι πληροφορίες πάρθηκαν από ανθρώπους που συμμετείχαν και βρέθηκαν στα γεγονότα, από τις τοπικές εφημερίδες «Ελευθερία» και «Θάρρος», καθώς και από το βιβλίο *Μαθητικές Κινητοποιήσεις 1990-1999, 10 Χρόνια Ντοκουμέντα, Μέρος Α',* Αναρχική Αρχαιοθήκη, Αθήνα 2000.

Οι φωτογραφίες προέρχονται από την εφημερίδα «Ελευθερία» αριθμός φύλλου 2986, 26/09/1991.

Δημοσιεύθηκε στην ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, φ. 152, Σεπτέμβριος 2015

WHEN
WE GO,
WE'RE
TAKING YOU
ALL WITH US!

